

nal, seguint per aquest límit en direcció sud-nord i oest fins a tancar el recinte al pont d'El Ajonjolí.

Límits del preparc est.

Correspon al sector sud de l'illa Mayor i la descripció dels límits s'inicia al punt de trobada del límit del Parc Nacional, al sud de la finca de Los Caracoles, amb el Brazo de la Torre. Se segueix una línia recta en direcció est fins a trobar el marge dret del Guadalquivir, davant la finca de «Los Albardoneros», seguint a continuació aquest marge en direcció sud, fins a trobar el Parc Nacional, continuant en direcció sud-nord pel marge esquerre del Brazo de la Torre fins a tancar el recinte del preparc.

Límits de la zona de protecció del rierol de La Rocina.

Correspon a una àrea lineal de protecció des del pont de La Canariega fins al Rincón de las Ortigas. Comprèn una faixa de cinc-cents metres al sud d'aquest rierol, que en protegeix el marge dret, i una altra faixa de cinc-cents metres de protecció del marge esquerre fins a tancar a la Casa del Rincón, a la zona de contacte amb el nucli urbà d'El Rocío.

Límits de la zona de protecció de la carretera comarcal Almonte-Torre de la Higuera.

S'inicia davant el punt quilomètric vint-i-nou coma cinc-cents i comprèn una faixa de mil metres d'amplada que discorre paral·lela a la carretera esmentada fins a arribar davant del punt quilomètric vint-i-dos coma nou-cents.

Límits de la zona de protecció del mar litoral.

S'estableix una protecció del Parc amb una franja d'una milla de distància de la línia de costa, que s'inicia al centre de la desembocadura del Guadalquivir a l'oceà Atlàntic i s'estén en tota la longitud de la costa en direcció nord-oest fins al punt situat a quatre mil cent metres de Torre de la Higuera.

Límits de les reserves científiques.

U. Les actuals reserves biològiques de Doñana i Guadamar amb els seus límits actuals.

Dos. La part de les maresmes d'Hinojos que es troba al sud d'una línia que uneix els punts situats a un quilòmetre al sud dels extrems meridionals de les reserves biològiques de Doñana i Guadamar.

Madrid, vint-i-vuit de desembre de mil nou-cents setanta-vuit.

JUAN CARLOS

El president de les Corts,
ANTONIO HERNÁNDEZ GIL

3392 REIAL DECRET LLEI 4/1979, de 26 de gener, sobre assignació de proporcionalitat a diversos cossos sanitaris i es concedeixen els crèdits necessaris per satisfer la despesa que en resulta. («BOE» 32, de 6-2-1979.)

El Reial decret llei vint-i-dos/mil nou-cents setanta-set, de trenta de març, estableix a l'article tercer els nivells de proporcionalitat corresponents a les titulacions exigibles per a l'ingrés als cossos, escales o places de l'Administració civil de l'Estat.

D'acord amb el que s'ha exposat, i en relació amb els actuals ajudants tècnics sanitaris, practicants, infermeres i llevadores, s'ha de tenir en compte el que disposa el

Decret de quatre de desembre de mil nou-cents cinquanta-tres, pel qual es regulen els estudis impartits per les escoles d'ajudants tècnics sanitaris, la valoració que es fa dels seus títols a l'Ordre ministerial d'Educació i Ciència de vint-i-quatre de maig de mil nou-cents seixanta-tres, el Reial decret dos mil cent vint-i-vuit/mil nou-cents setanta-set, de vint-i-tres de juliol, pel qual es converteixen les antigues escoles d'ajudants tècnics sanitaris en escoles universitàries d'infermeria, i l'informe del Ministeri d'Educació i Ciència.

En conseqüència, atès que la proporcionalitat dels cossos, plantilles i places de practicants, llevadores, infermeres i ajudants tècnics sanitaris es troba fixada a la disposició final primera, u, d'aquell Reial decret llei, es fa necessari elaborar la disposició adequada amb la finalitat d'assignar-los la corresponent al seu nivell de titulació.

Elaborat el projecte de llei oportú, va ser publicat al «Butlletí Oficial de les Corts» número cent seixanta-nou, de vint-i-sis d'octubre de mil nou-cents setanta-vuit, fet que feia presumir que la norma proposada seria aprovada en un termini normal, atès que no s'havien formulat esmenes a l'articulat del projecte presentat, per la qual cosa podria tenir efectes els primers mesos de mil nou-cents setanta-nou. Amb aquesta finalitat, en el projecte de Llei de pressupostos generals de l'Estat per a mil nou-cents setanta-nou es van incloure les dotacions econòmiques necessàries per a l'abonament de les retribucions que, d'acord amb aquesta proporcionalitat i criteris aplicats en els pressupostos esmentats, correspondria als cossos sanitaris indicats.

No havent estat aprovats els pressupostos generals de l'Estat ni dissoltes les Corts, ha estat necessari prorrogar per a mil nou-cents setanta-nou les corresponents a l'exercici de mil nou-cents setanta-vuit, en què no hi havia crèdits que permetessin atendre les retribucions resultants.

Amb l'objecte d'evitar els perjudicis que produiria en el col·lectiu afectat la demora en la promulgació del projecte esmentat, s'estima necessari aprovar aquesta disposició.

En virtut d'això, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia vint-i-sis de gener de mil nou-cents setanta-nou, en ús de l'autorització inclosa a l'article vuitanta-sis de la Constitució,

DISPOSO:

Article primer.—Per raó de la seva titulació, als ajudants tècnics sanitaris, practicants, infermeres i llevadores al servei de l'Administració de l'Estat o dels seus organismes autònoms i de l'Administració local els correspon la proporcionalitat vuit, assenyalada a l'article tercer del Reial decret llei vint-i-dos/mil nou-cents setanta-set, de trenta de març.

Article segon.—En virtut del que disposa l'article tercer del Reial decret llei vint-i-dos/mil nou-cents setanta-set, de trenta de març, a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, qualsevol modificació dels efectes de nivell de titulació dels cossos, escales o places, als quals aquest es concreta, comporta, de forma automàtica, la de proporcionalitat que s'hi estableix.

Article tercer.—Per donar compliment al que disposa aquest Reial decret llei, en els termes previstos al projecte de pressupostos per a l'exercici de mil nou-cents setanta-nou, es concedeixen els crèdits extraordinaris i suplementaris següents:

Secció 25. Ministeri de Sanitat i Seguretat Social

Pesettes

Servei 02. Concepte 115.—Per al pagament d'obligacions derivades de la reclassificació d'índexs de proporcionalitat.	2.000.368.000
--	---------------

	Pessetes
Servei 10. Concepte 115.—Per al pagament d'obligacions derivades de la reclassificació d'índexs de proporcionalitat.	59.295.000
Servei 02. Concepte 421.—A l'Administració institucional de la sanitat nacional.	529.079.000
<i>Pressupost de l'organisme autònom AISNA</i>	
Concepte 115.—Per al pagament d'obligacions derivades de la reclassificació d'índexs de proporcionalitat.	529.079.000

Aquests crèdits s'apliquen al pressupost de l'Estat i als dels organismes autònoms que resultin afectats per aquests, i s'autoritza el Ministeri d'Hisenda per portar a terme les modificacions que hi resultin necessàries als efectes indicats.

Article quart.—Aquest Reial decret llei i els drets econòmics que s'hi estableixen tenen efectes des del dia u del mes de febrer de mil nou-cents setanta-nou.

Madrid, vint-i-sis de gener de mil nou-cents setanta-nou.

JUAN CARLOS

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

3393 REIAL DECRET-LLEI 5/1979, de 26 de gener, sobre creació de l'Institut de Mediació, Arbitratge i Conciliació. («BOE» 32, de 6-2-1979.)

Els conflictes laborals, per la seva pròpia naturalesa i pels interessos que s'hi enjudicien, necessiten una solució ràpida, tenint en compte que tant per al treballador com per a l'empresari la prolongació de situacions d'incertesa constitueix una greu lesió i a vegades un perjudici difícilment reparable. No és admissible, en un ordre social que es vol just, que la decisió sobre les situacions moltes vegades vitals es prolongui durant períodes de temps llargs.

D'altra banda, la conflictivitat laboral presenta una estructura molt complexa i unes peculiaritats molt acusades que aconsellen oferir als interessats un conjunt d'instituts jurídics diferenciats que, afrontant la pluralitat de situacions conflictives, constitueixin un sistema de decisions ràpid i just.

La mediació és una figura convenient; la seva eficàcia està demostrada en la realitat diària, i se'n fa aconsellable la institucionalització, sobre els pressupòsits d'imparcialitat del mediador i la lliure acceptació de la seva actuació pels interessats.

La creació de tribunals arbitral laborals està avalada per l'experiència fructífera en altres països i per la mateixa Organització Internacional del Treball (OIT), que, en la seva recomanació número noranta-dos, propugna l'establiment d'arbitratges voluntaris. Aquests òrgans que es creen uneixen a la garantia de la formació jurídica necessària del seu president, la presència en aquests de vocals designats per treballadors i empresaris.

La conciliació és igualment una institució que s'ha revelat sempre eficaç i si es limita a les matèries en què la transacció és possible no minva en absolut els drets i les

garanties dels interessats, proporciona de vegades solucions immediates i encara que no les aconsegueixi, organitzada degudament, no implica cap retard apreciable en el procés laboral.

Per tot això, la necessitat de disposar immediatament de les vies que constitueix aquest Reial decret llei, i el fet de donar resposta a les aspiracions de sindicats de treballadors i associacions empresarials, justifiquen la urgència d'aquesta disposició.

En virtut d'això, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia vint-i-sis de gener de mil nou-cents setanta-nou, en ús de l'autorització inclosa a l'article vuitanta-sis de la Constitució,

DISPOSO:

Article primer.—*Creació i funcions.*

Es crea l'Institut de Mediació, Arbitratge i Conciliació, amb el caràcter d'organisme autònom adscrit al Ministeri de Treball. Es regeix per la Llei de vint-i-sis de desembre de mil nou-cents cinquanta-vuit sobre règim jurídic de les entitats estatals autònomes, la Llei general pressupostària de quatre de gener de mil nou-cents setanta-set, les disposicions d'aplicació general als organismes autònoms i les incloses en aquest Reial decret llei i normes que el despleguin.

L'Institut té les funcions de mediació, arbitratge i conciliació a què es refereixen els articles següents.

Així mateix són funcions de l'Institut:

- El dipòsit d'estatuts dels sindicats de treballadors i de les associacions empresarials.
- El dipòsit de les actes relatives a eleccions d'òrgans de representació de treballadors a l'empresa i de les dades relatives a representativitat de les associacions empresarials.
- El dipòsit dels convenis i altres acords col·lectius conclusos entre empresaris i treballadors o entre sindicats i associacions empresarials.
- Les inherents a l'expedició de certificats de la documentació en dipòsit.

Article segon.—*Òrgans.*

Els òrgans directius col·legiats estan integrats paritàriament per representants de l'Administració pública, dels sindicats de treballadors i de les associacions empresarials.

Article tercer.—*Principis d'actuació.*

L'Institut ha de subjectar la seva actuació als principis següents:

- Llibertat.—L'actuació de l'Institut no limita ni interfereix el lliure exercici dels drets laborals o sindicals.
- Rogació.—L'Institut actua a sol·licitud de les parts, treballadors i empresaris o dels seus sindicats i associacions.

L'Institut pot actuar a iniciativa pròpia en els casos de caràcter general o transcendència greu.

- Neutralitat.—L'actuació de l'Institut sempre té un caràcter professional, tècnic i imparcial.
- Gratuitat.—Els serveis prestats per l'Institut són gratuïts, llevat dels expressament exceptuats.

Article quart.—*Creació de tribunals arbitral laborals.*

Amb seu a les capitals de província i localitats on hi hagi Magistratura de Treball, es creen, dins l'Institut de Mediació, Arbitratge i Conciliació, tribunals d'arbitratge